

Aleg. 82.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie funduszków szpitali
krakowskich.

Wysoki Sejmie!

W ciągu ostatniej sesji sejmowej wniósł Wydział krajowy sprawozdanie z dnia 6. września 1881, L. 41.291, w przedmiocie funduszków i budowy szpitala św. Łazarza w Krakowie. Sprawozdanie to, przydzielone komisji administracyjnej, powtórnie do Wysokiej Izby wniesione nie było.

Jednakowoż komisja administracyjna, zastanawiając się nad niem, powzięła następujące dwie uchwały:

„1) Z protokołu posiedzeń komisji administracyjnej dnia 15. października 1881.

Nr. 211: Sprawozdawca p. Paszkowski wnosi, ażeby wyłożoną na budowę szpitala w Krakowie kwotę 376.711 zhr. 37 ct. z funduszków szpitala św. Łazarza w Krakowie refundować temuż szpitalowi z funduszków krajowych; komisja uchwała zaś, w zasadzie: że

- 1) fundusz krajowy nie ma refundować tych sum, które użyte były na budowę z funduszków szpitala św. Łazarza w ogóle na szpital ten bez oznaczenia specjalnego celu zapisanych;
- 2) fundusz krajowy i fundusz szpitala św. Ducha, ma bonifikować funduszowi szpitala św. Łazarza ten wydatek, który obrócony był na ich budowę z funduszu Łazarza. Grocholski w. r., Madeyski w. r.

2) Z protokołu posiedzeń komisji administracyjnej dnia 18 października 1881.

Nr. 211/81: Reasumując rozprawę nad sprawą refundowania funduszków szpitalowi św. Łazarza w Krakowie, po przedłożeniu rachunków przez członka Wydziału krajowego, w myśl uchwały komisji administracyjnej dnia 15. b. m. powziętej, Komisja z uwagi, że czas zbyt krótki do załatwienia tej sprawy w bieżącej sesji sejmowej, że ostatecznie wypytać należy najwyższą władzę nad fundacyami czuwającą, jak się zapatruje na uchwały komisji w tym względzie powzięte, uchwała pozostawić sprawę Wydziałowi krajowemu do przedłożenia na najbliższej następującej sesji sejmowej. Grocholski w. r. Madeyski w. r.“

Wydział krajowy, uważając za rzecz właściwą uzupełnić sprawozdanie swoje w kierunku przez komisję administracyjną wskazanym, odezwą z 24. stycznia 1882, do L. 4281, udał się do c. k. Namiestnictwa, jako najwyższej władzy fundacyjnej i wyłuszczywszy tak swoje zapatrywanie, jakoteż zdanie komisji administracyjnej, prosił c. k. Namiestnictwo o objawienie zdania, czyli wspomniane wyżej kapitały, zapisane w ogóle na szpital św. Łazarza, uważać należy jako zapisy fundacyjne, nienaruszalne, lub czyli takowe na budowę szpitala użyte być mogą?

Odezwą z dnia 4. września r. b. do L. 51.248, której dosłowny odpis załączamy ./, oświadczyło c. k. Namiestnictwo, iż pośród wykazanych kapitałów, część jedną uważa za fundacyjne, nienaruszalne, które przeto, skoro na budowę zostały użyte, z funduszu krajowego funduszowi szpitalnemu zwrócone być mają; drugą zaś część zapisaną na szpital w ogóle, bez wskazania szczególnego przeznaczenia, uważa c. k. Namiestnictwo za takie, które użyte na budowę szpitala, przez fundusz krajowy funduszowi szpitalnemu zwracane być nie potrzebują, ponieważ fundatorowie, którzy te kapitały na szpital zapisali, chcieli w ogóle, aby takowe na cele szpitalne zostały użyte; a ponieważ lokal odpowiedni jest niewątpliwie jedną z pierwszych potrzeb chorych, przeto nżycie takich kapitałów na wybudowanie gmachu szpitalnego, nie jest bynajmniej użyciem ich wbrew właściwemu przeznaczeniu.

Według tych wskazówek c. k. Namiestnictwa, sporządziliśmy wyłączenie z ogólnej cyfry kapitałów szpitalnych tych, które na budowę nżyte być mogą. Biorąc za podstawę wykazy załączone przy naszym sprawozdaniu z 6. września 1881, do L. 41.291, wyłączyliśmy:

z wykazu II. pozycye 13 i 17 razem w kwocie	16.000 złp. — gr.
z " III. " 5, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 25, 30, 31, 32, 33, 34, 38, 40, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 52, 53, 55, 56, razem w kwocie	100.453 " 10 ¹ / ₂ gr.
z tegoż wykazu III. poz. 57 i 58, w kwocie 287 zł. 27 ct. w. a.	
z " " III. " 14, ściągnięty w roku 1880 kapitał w kwocie 5690 zł. 84 ct. w. a.	

Razem przeto 116.453 złp. 10 ¹ / ₂ gr., i 5980 zł. 11 ct. wal. austr., czyli po zewaluowaniu monety polskiej	29.113 zł. 33 ct. w. a. i 5.980 " 11 " " "
Razem	35.093 zł. 44. ct. w. a.

Wykazana w sprawozdaniu z r. 1881 kwota ogólna kosztów budowy w sumie 447.110 zł. 99¹/₂ ct. uległa w ciągu roku następnym zmianom:

na budowę kanałów wydano	4315 zł. 52 ct.
na urządzenie mechaniczne	204 " 35 "

razem przeto na budowę 451.630 zł. 87¹/₂ ct. w. a.

Dotychczasowe źródła pokrycia powyższych kosztów budowy były następujące:

1) Reszta subweneyi Wydziału krajowego z roku 1868—1870	15.202 zł. 38 ct.
2) Taksy z muzyk	5.159 zł. 92 ct.
3) Z kapitałów zarodowych majątków szpitalnych, mianowicie:	
a) z oddziału chorych	341.737 zł. 53 ct.
w roku 1881	5.178 " 41 "
b) z oddziału położnic i podrzutków	34.973 " 84 "
c) z oddziału syfilitycznych	5.699 " 19 "
d) z oddziału obłąkanych	4.603 " 01 "
Razem	392.191 zł. 98 ct.

4) Fundusz krajowy zaliczył:

w roku 1879	29.553 zł. 20 ¹ / ₂ ct.
" 1880	7.121 " 61 "
" 1881/2	4.519 " 88 "

Razem 41.194 zł. 69¹/₂ ct.

Na rachunek tego spłacono:

a) gotówką za wapno	1050 zł. 32 ct.
b) z majątku zarodowego szpitali	5178 " 41 "

Razem 6229 zł. 73 ct. w. a.

W rzeczywistości więc zaliczył fundusz krajowy kwotę 34.964 zł. 96 $\frac{1}{2}$ ct.

5) Dochody rozmaite:

w roku 1880	.	3060 zł. 31 ct.
" " 1881	.	1051 " 32 "

Razem	.	.	.	4111 zł. 63 "
-------	---	---	---	---------------

Ogółem przeto 451.630 zł. 87 $\frac{1}{2}$ ct.

Z tej kwoty ogólnej, w myśl wyводу naszego w sprawozdaniu z roku 1881, oraz w myśl wyżej powołanej opinii e. k. Namiestnictwa jako najwyższej władzy fundacyjnej, nie potrzebują być zwrócone kwoty następujące:

1) Reszta subwencji	15.202 zł. 38 ct.
2) Taksy z muzyk	5.159 " 92 "
3) Z kapitałów zarodowych szpitala św. Łazarza:					
a) z oddziału chorych wyprowadzona powyżej kwota	35.093 " 44 "
b) z oddziału syfilitycznych	5.699 " 19 "
c) z oddziału obłąkanych	4.603 " 01 "
4) Zaliczki z funduszu krajowego w kwocie ogólnej	34.964 " 96 $\frac{1}{2}$ ct.
5) Dochody rozmaite	4.111 " 63 "

Razem	104.834 zł. 53 $\frac{1}{2}$ ct
-------	---------------------------------

w porównaniu z kwotą wydaną	451.630 " 87 $\frac{1}{2}$ "
-----------------------------	------------------------------

ma być zwróconą funduszowi szpitala św. Łazarza kwota 346.796 zł. 34 ct.

Obowiązek tego zwrotu wyluszczonej jest szczegółowo w sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 8. września 1881 do L. 41.291 obecnie poparty jest nadto orzeczeniem najwyższej władzy fundacyjnej. Z tego powodu pozostaje Wysockiej Izbie jedynie określić sposób, w jaki ma nastąpić refundowanie wyżej wyrachowanej, wieczystej i nienaruszalnej, a z funduszu szpitala św. Łazarza na budowę użytej kwoty.

W tej mierze pozwala sobie Wydział krajowy przedstawić wnioski następujące:

1) Wydana zaliczkowo z funduszu krajowego na budowę szpitala św. Łazarza w Krakowie kwota 34.964 zł. 96 $\frac{1}{2}$ ct. zostanie odpisaną.

2) Pozostająca do zwrotu funduszowi tegoż szpitala kwota 346.796 zł. 34 ct. spłaconą będzie według załączonego ./. planu amortyzacyjnego w ciągu lat 50 od roku 1883 począwszy w kwotach rocznych po 18.996 zł. 37 ct., w ten sposób mianowicie, że z kwoty tej suma coroczna 17.339 zł. 82 ct. w. a. przedstawiać będzie 5% odsetki od kapitału zarodowego i jako taka zrachowaną do dochodów szpitala, wpłynie na obniżenie taksy szpitalnej, reszta zaś iść będzie na sam kapitał, co z fruktyfikacją w ciągu lat 50 uczyni wykazaną wyżej kwotę 346.796 zł. 34 ct

Jestto najłatwiejszy i najwłaściwszy sposób załatwienia sprawy. Możliwy wprawdzie wykazaną do zwrotu kwotę 346.796 zł. 34 ct. w. a. uznać za dług wieczysty, a wówczas byłby fundusz krajowy obowiązany 5% odsetki w kwocie rocznej 17.339 zł. 82 ct. płacić po wieczne czasy szpitalowi św. Łazarza. Skoro przez dodanie do tej kwoty 1656 zł. 55 ct. przez lat 50, fundusz krajowy po 50 latach staje się zupełnie wolnym od wszelkich względem szpitala św. Łazarza zobowiązań, a nadto staje się współwłaścicielem budynków szpitalnych w stosunku do wyłożonych na budowę funduszu, to w porównaniu z obowiązkiem płacenia na wieczne czasy kwoty 17.339 zł. 82 ct. rocznie, uważać to można tylko jako wynik korzystny. Dodać wreszcie należy, że przez amortyzację kapitału dopełnia się niezawodnie ścisłej obowiązków, do jakich zapisy fundacyjne powołały władze szpitalem zarządzające, a w którym to względzie dotychczasowa przeszłość pomimo nadzwyczaj trudnych nieraz warunków, pozostawiła przykład godny uznania i naśladowania. Zwrócić musimy wreszcie uwagę, że przyjęcie na fundusz krajowy obowiązku tej spłaty nietylko żadnym nowym nie obarczy go ciężarem, ale nawet wcale znaczną przyniesie mu ulgę. Taksy

leczenia w szpitalu św. Łazarza są obecnie wysokie i musiały być takie z powodu, że najgłówniejsza część majątku szpitalnego, użyta na budowę, żadnego nie przynosiła dochodu.

Taksy te wynoszą:

a) na oddziale chorych i położnic:

dla klasy III.	.	—	zł. 75 ct.
„ „ II.	.	1	» 25 „
„ „ I.	.	2	» 50 „

b) Na oddziale syfilitycznych i obłąkanych:

dla klasy III.	.	—	zł. 98 ct.
„ „ II.	.	1	» 60 „
„ „ I.	.	3	» — „

W celu oznaczenia taksy odpowiedniej dzisiejszym wynikom kosztów utrzymania szpitala, sporządzono w myśl rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. kwietnia 1857. L. 10 946 (L. W. 12 554/76, 8724/79) dwa obliczenia: jedno (allegat III) dla oddziału chorych i położnic, drugi (allegat IV) dla oddziałów syfilitycznych i obłąkanych, a to na podstawie 3-letnich wyników kosztów z potrąceniem dochodów własnych z lat 1879, 1880 i 1881, i na podstawie 3-letniej ilości dni leczenia z tychże lat. Niektóre dochody własne uległy zmianie, których 3-letnia przeciętna nie może mieć zastosowania, przyjęto wedle stanu roku ostatniego podniesionego dla wyrównania rachunku do lat 3. i oznaczono je w kolonie wykazu „Razem“. Dochody z odsetków od refundować się mającego kapitału dla oddziału chorych i położnic zarachowane w wykazie allegat III. obliczone są od sumy, jaka przypada wedle podziału na te oddziały to jest od kwoty 329.309 zł. 42 ct. w. a.

i jakkolwiek fundusz krajowy opłacać ma 5%, to z uwagi, że wedle planu umorzenia procent corocznie będzie się zmniejszał, a kapitały splacane będą w coraz większych kwotach i takowych z przyczyny ogólnie panującego obniżenia stopy procentowej i podwyższenia kursu papierów wartościowych na 5% lokować nie będzie można, przyjęto dla obliczenia taksy tylko 4% od tegoż kapitału podniesiony do lat trzech, t. j. 13.172 zł. 37½ ct. $\times 3 = 39.517$ zł. 13 ct. w. a.

Wedle allegatu III. wynoszą trzyletnie koszta utrzymania oddziału chorych i położnic wraz z szpitalikiem św. Ludwika do obliczenia taksy wejść mające, kwotę 294.584 zł. 24 ct. w. a.
zaś dochody własne wynoszą 82.336 „ 69½ „ „

Brakuje pokrycia dla wydatków kwota 212.247 zł 54½ ct. w. a.

Wedle tego samego wykazu 3-letnia ilość dni leczenia wynosi 343.749 dni

w pomienionych powyżej oddziałach i w szpitaliku św. Ludwika, który niejako jest filią szpitala św. Łazarza, gdzie przyjmuje się chore dzieci dla tegoż szpitalika. a za które szpital ściaga pełną taksę.

Taksa leczenia więc dla klasy III. powinna wynosić $\frac{212.247 \cdot 545}{343.749} = 61.75$ centów

a w zaokrągleniu 62 „

Taksy klas wyższych ze względu na niewielką ilość chorych pielęgowanych na tych klasach, mogłyby pozostać niezmienione w dotychczasowej wysokości.

Wedle allegatu IV. wynoszą 3-letnie koszta utrzymania oddziału syfilitycznych i obłąkanych do obliczenia taksy wejść mające, kwotę 141.341 zł 97½ ct. w. a.
zaś dochody własne wynoszą 1.346 „ — „ „

Z porównania okazuje się brak pokrycia dla wydatków w kwocie 139.995 zł. 97½ ct. w. a.

Wedle tego samego wykazu 3-letnia ilość dni leczenia wynosi 182 405 dni na powyższych oddziałach.

Taksa leczenia dla klasy III. wyniesie zatem $\frac{139.995.975}{182.405} = 76.75$ centów, a w zaokrągleniu 77 centów; zaś na klasach wyższych pozostać może taksa dotychczasowa z powodów jak dla oddziałów poprzednich.

Porównanie taks teraźniejszych z tem, które zaprowadzić będzie można wskazuje jak znaczne oszczędności uzyska fundusz krajowy przy zwracaniu kosztów leczenia za ubogich chorych. Oszczędność ta w przybliżeniu obrachowana wyniesie przeszło 23.000 zł. rocznie, w ten sposób mianowicie:

na oddziale chorych i położnic taksa teraz	75 ct.
proponowana	63 „
Różnica	12 ct.
Ilość dni leczenia z tych lat ostatnich	343.749
rocznie przeto wypada	114.583 dni,
które pomnożone przez powyższą różnicę, dają oszczędności	13.749 zł. 96 ct
Na oddziale syfilitycznych i obłąkanych:	
taksa obecna	98 ct
proponowana	78 „
Różnica	20 „
Ilość dni leczenia 3ch lat	182.405
rocznie wypada	60.802 dni,
które pomnożone przez różnicę wykazaną uczynią oszczędności	12.160 zł. 40 ct.
Przeto razem	25 910 zł. 36 ct.
a potrąciwszy 10 procent za chorych, którzy za siebie płacą	2.591 „ — „
Zostaje	23.319 zł. 36 ct.

Musimy również przedstawić Wysokiej Izbie jedną jeszcze sprawę do decyzji.

Idzie mianowicie o to, w jakim stosunku refundować się mający kapitał ma być rozdzielony na fundusz chorych, położnic i podrzutek, dotąd bowiem w sprawie rozdziału nie zostało postanowionem, a kapitał podrzutek jako nie mający z pielęgnacją w szpitalach nic wspólnego, nie może być użytym na budowę, zwłaszcza, iż z czasem wypadnie takowy na właściwy cel wydzielić.

Kapitał wzmiankowany podrzutek zespólny jest z kapitałem położnic -- wynosząc łącznie jak wyżej kwotę 34.973 zł. 84 ct. w. a.

Dla braku pewnej podstawy do rozdziału nie pozostaje nic innego, jak wydzielić z tego połowę dla podrzutek w kwocie 17.486 zł. 92 ct. w. a., i kapitał ten przedewszystkiem refundować w ratach spłacać się mających z funduszu krajowego.

Kapitał ogólny do refundowania wynosi jak obliczono kwotę 346.796 zł. 34 ct. w. a.

Strąciwszy więc z tegoż powyższą kwotę na fundusz podrzutek, reszta przypadłaby do refundowania z funduszu krajowego dla funduszu chorych i położnic w kw. 329.309 zł. 42 ct. w. a.

Lecz i tutaj brakuje podstawy do rozdziału tej kwoty na rzeczne dwa fundusze, dlatego też proponujemy podział w stosunku do wyłożonych kosztów na budowę przez też fundusze, to jest:

dla funduszu chorych w stosunku	346.915 zł. 94 ct.
„ „ położnic	34.973 zł. 84 ct. = 17.486 „ 92 „

(strąca się połowę dla funduszu podrzutek j. w.)

Razem 364.402 zł. 86 ct.

Podział więc refundować się mającego kapitału w ogólnej kwocie 346.796 zł. 34 ct. dokonany w sposób wskazany przedstawiłby się następująco:

1) fundusz zarodowy chorych utrzymałby	$\frac{329.309.42 \times 346.915.94}{364.402.86} = 313.506.55$	} 329 309.42
2) „ położnic	$\frac{329.309.42 \times 17.486.92}{364.402.86} = 15.802.87$	
3) „ podrzutekóv otrzymałby jak wyżej obliczono	17.486.92.	

Wydział krajowy przeto wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Zaliczona z funduszu krajowego na budowę szpitala św. Łazarza w Krakowie kwota 34.964 zł. 96¹/₂ ct. zostaje odpisaną.

2) Wzięta z funduszu szpitala św. Łazarza na budowę kwota 346.796 zł. 34 ct. w. a. zostanie zwróconą temuż funduszowi w rocznych 50 ratach po 18.996 zł. 37 ct. w. a. wedle załączonego planu amortyzacyjnego.

3) Upoważnia się Wydział krajowy:

- do wydzielenia z powyższej zwrócić się mającej kwoty 17.486 zł. 92 ct. na rzecz funduszu podrzutekóv;
- do rozdzielenia reszty kwoty 329.309 zł. 42 ct. między fundusze chorych i położnic w stosunku wyłożonych przez te fundusze kosztów na budowę.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 22. września 1882 r.

Marszałek krajowy:

Dr. Mikołaj Zyblikiwicz w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Odpis odezwy c. k. Namiestnictwa L. 51.248.

O d e z w a !

Wględem przeznaczenia funduszków szpitali krakowskich na budowę nowego gmachu szpitalnego tamże, oznajmia się Świątnemu Wydziałowi krajowemu na podstawie opinii prawnej zasięgniętej od Ekspozytury c. k. Prokuratorji Skarbu w Krakowie jak następuje:

I. Szpital św. Łazarza przechodził od chwili założenia, aż do czasu kiedy stał się zakładem krajowym różne koleje.

W roku 1714. sprowadził ś. p. ks. Michał na Słupowie Szembek, biskup Pafęński Siostry Miłosierdzia z Warszawy do Krakowa, a to: „na pomnożenie chwały, usługę i poratowanie ubogich chorych w Krakowie zostających“, przeznaczył na pomieszczenie ich i szpitala kamienicę swą przy ulicy św. Jana w Krakowie, a na utrzymanie dochody ze sumy pierwotnie 43.000, później 50.000 zł. p.

W roku 1780, przy zreformowaniu Akademii krakowskiej przez komisję edukacyjną założono t. z. szkołę lekarską anatomiczno - chirurgiczną czyli klinikę w przeznaczonym na ten cel gmachu św. Barbary i przeniesiono do tego budynku także szpital Sióstr Miłosierdzia z ulicy św. Jana przez Szembeka ufundowany. Połączenie tegoż szpitalu z kliniką nie wywarło jednak żadnego wpływu na fundusze obu tych instytucyj, albowiem takowe pomimo połączenia odrębnie administrowano.

W roku 1788 zakupiony został z funduszków na cele naukowe przeznaczonych od Karmelitów bosych gmach na przedmieściu „Wesoła“ wraz z kościołem i ogrodem, i oddany z mocy dekretu księcia Prymasa z dnia 8. i 9. kwietnia 1788. ze wszystkimi zabudowaniami i przynależnościami na szpital ogólny pod nazwą św. Łazarza, dokąd przeniesiono szpital od św. Barbary, t. j. tak szpital akademicki jak i zakład ubogich chorych wraz z Siostrami Miłosierdzia, zapewniając tymże, że tam stale pozostaną.

Równocześnie reformując wszystkie szpitale krakowskie przyłączył książę Prymas do szpitala św. Łazarza także zakład położnic i podrzutek, który potąd istniał odrębnie w szpitalu św. Ducha, założony jeszcze w roku 1220 przez Iwona Odrowąża, biskupa krakowskiego.

Od roku 1788 istniał szpital św. Łazarza bez zmiany w budynku na Wesołej podzielony na trzy oddziały, a mianowicie: chorych, położnic i podrzutek.

Szpital św. Ducha zaś był do najnowszych czasów instytucją całkiem odrębną od szpitala św. Łazarza.

W obec tego stanu rzeczy był więc szpital św. Łazarza aż do r. 1788 fundacją prywatną, zakładem przeznaczonym dla leczenia ubogich chorych, od r. 1788 zaś był tenże szpitalem ogólnym, t. j. zakładem dla leczenia chorych w ogóle, tudzież położnic i podrzutek.

II. Stosownie do powyższej historyi rozwoju szpitala dzieli Świetny Wydział krajowy kapitały, własnością szpitala św. Łazarza będące, w sposób następujący:

a) na kapitały pierwotnego zakładu chorych na ulicy św. Jana, a następnie szpitala św. Barbary przed połączeniem go ze szpitalem św. Łazarza (okres od r. 1714 do r. 1788), które obejmuje wykaz I;

b) na kapitały przeznaczone na ubogich chorych w szpitalu św. Łazarza po r. 1788, które wymienia wykaz II;

c) na kapitały stanowiące wspólny majątek oddziału chorych, położnic i podrzutek, od połączenia tych oddziałów w szpitalu św. Łazarza w r. 1788, które są zestawione w wykazie III;

d) na majątek wspólny oddziału położnic i podrzutek, od przyłączenia tychże do szpitala św. Łazarza (wykaz IV);

e) na majątek wyłączny zakładu podrzutek (wykaz V), wreszcie wymienia

f) wykaz VI fundacye na cele specjalne ustanawiane.

Powyższy podział jest właściwy i odpowiada w zupełności historycznemu rozwojowi szpitala św. Łazarza i jego majątku.

Gdy obecnie prawie cały powyższymi wykazami objęty majątek szpitala św. Łazarza użytym został na budowę nowego gmachu szpitalnego, przeto zachodzi obecnie pytanie, które z kapitałów na budowę użytych z funduszu krajowego do funduszu szpitala refundowane być mają?

Pytanie to jest identycznym z pytaniem, które z funduszków szpitala św. Łazarza mogą być użyte na budowę gmachu szpitalnego, i dla tego rozwiązanie tego ostatniego pytania mieści w sobie także rozwiązanie pierwszego. Przystępując przeto do jego rozwiązania, oznajmia c. k. Namiestnictwo Świetnemu Wydziałowi krajowemu co następuje:

ad a) Fundusze wykazem I. sprawozdania Wydziału krajowego objęte, przeznaczone są przez fundatorów dla zakładu ubogich chorych najpierw w domu przy ulicy św. Jana, a później w gmachu przy kościele św. Barbary się znajdującym. Kapitały te są więc przeznaczone na potrzeby ubogich chorych, a nie na szpital ogólny, jakim był szpital św. Łazarza od roku 1788; dla tego winny dochody z tych kapitałów obracane być i teraz li na utrzymanie ubogich chorych, i nie mogą być użyte na budowę gmachu szpitala św. Łazarza. C. k. Namiestnictwo nie może przeto podzielać zdania komisji sejmowej, jakoby kapitały pod poz. 5. 7. 13 i 15. wykazu I wymienione jako przeznaczone dla szpitala w ogóle, mogły być użyte na budowę szpitala św. Łazarza; zakład ubogich chorych przed rokiem 1788 najpierw przy ulicy św. Jana, a potem przy kościele św. Barbary istniejący, nie jest bowiem identyczną instytucją ze szpitalem św. Łazarza, który jako szpital ogólny inny ma cel, niżeli zakład dla ubogich chorych przeznaczony. Kapitały objęte wykazem I. winny więc być w całości refundowane z funduszu krajowego na rzecz funduszu ubogich chorych w szpitalu św. Łazarza, o ile na budowę tego szpitala zostały użyte.

ad b) Kapitały wykazem II. objęte, winny być również zwrócone funduszowi *ubogich chorych* w szpitalu św. Łazarza z wyjątkiem kapitału pod poz. 13. i 17. wykazu, są bowiem wszystkie wedle wyraźnego brzmienia aktów fundacyjnych („*aggestati pauperum subvenire volens*“ „*pro sustentandis infirmis pauperibus*“, „dla ubogich chorych i nędznych“ „na wieczny dla ubogich chorych fundusz“ i t. p.) wyraźnie dla ubogich chorych przeznaczone, kapitały zaś pod poz. 13 i 17. wymienione należą do kapitałów na szpital św. Łazarza w ogóle zapisanych, o których poniżej będzie mowa.

ad c) Wykaz III obejmuje wspólny majątek oddziału chorych, położnic i podrzutek od czasu połączenia ich w szpitalu św. Łazarza w r. 1788.

Część kapitałów w tym wykazie poszczególnionych przeznaczona jest na szczególne cele, tym celom więc i obecnie służyć winna, przy niektórych zaś wyraźnie jest zastrzeżone, że mają służyć na fundusz wieczysty, lub też, że tylko procenta szpitalowi przypadać mają. Należą tu

mianowicie kapitały pod poz. 4, 6, 12, 24, 26, 27, 28, 29, 35, 36, 37, 39, 41, 42, 51 i 54 z pomiędzy których kapitały pod pozycjami: 4, 26, 28, 37, 39 i 51. wymienione, jako dla ubogich chorych przeznaczone, właściwie do wykazu II. należą.

Inne kapitały w wykazie III. wymienione zapisane są na szpital św. Łazarza bez wskazania szczególnego przeznaczenia, do rzędu których należą także kapitały pod poz. 13. i 17. wykazu II. wzmiankowane. Te kapitały mogą być użyte na budowę szpitala św. Łazarza i dla tego przez fundusz krajowy funduszowi szpitala św. Łazarza zwracane być nie potrzebują. Fundatorowie bowiem, którzy te kapitały i fundusze na szpital przeznaczyli, chcieli w ogóle, aby takowe na cele szpitalne były użyte; a do pierwszorzędných potrzeb chorych należy bezsprzecznie odpowiedni na ich umieszczenie lokal. Gdy zaś dalej nowo wybudowane gmachy szpitalne stanowią własność szpitala św. Łazarza, a tem samem na zawsze na cele szpitalne są przeznaczone, przeto kapitały powyższe będąc użytymi na budowę szpitala nie zostały bynajmniej użyte wbrew swemu przeznaczeniu, lecz przeciwnie zgodnie z wolą fundatorów stale potrzebom szpitala służyć będą.

C. k. Namiestnictwo podziela przeto pod tym względem zdanie komisji sejmowej wyrażone w odezwie Świątelnego Wydziału krajowego z dnia 24. stycznia 1882, l. 4281.

Różnica zdań c. k. Namiestnictwa a komisji sejmowej polega tylko w tem, że komisya niektóre kapitały, które c. k. Namiestnictwo do kapitałów mogących być użytymi na budowę zaliczyło, z tej kategorii kapitałów wyłącza, a mianowicie wyłączyła komisya kapitały pod pozycjami 7, 9, 14, 22, 23, 40, 43, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 52 i 53, prawdopodobnie częścią dlatego, że były to sumy widerkaufowe, (poz. 9) częścią dlatego, że nie ma oryginalnych aktów fundacyjnych, odnoszących się do niektórych z tych kapitałów, (poz. 7, 14, 46, 47, 48, 49, 52 i 53) częścią z niewiadomych powodów (poz. 22, 23, 40, 43, 45, 50). Okoliczności te jednak nie stoją na przeszkodzie użycia tych kapitałów na budowę Szpitala św. Łazarza; okoliczność bowiem, że kapitał jakiś jest widerkaufowym dotyczy tylko sposobu jego elokacyi i stosunku prawnego, zachodzącego pomiędzy instytutem obdarowanym, a właścicielem nieruchomości, kapitałem obciążonej, nie zmienia jednak bynajmniej przeznaczenia samego legatu, z braku zaś oryginalnego dokumentu erekcyjnego raczej wnosić należy, że fundusz odnośny na szpital w ogóle bez szczególnego przeznaczenia zapisanym został, gdyż w przeciwnym razie w księdze funduszowej znajdowałaby się niezawodnie wzmianka o szczególnym przeznaczeniu kapitału, a zresztą według powszechnych zasad prawnych szczegółowe przeznaczenie pewnego kapitału szpitalnego tylko wtedy przyjętem być może, gdy takowe jest uzasadnionem.

Niektóre znów kapitały, które c. k. Namiestnictwo z rzędu kapitałów na budowę użyć się mogących wyłącza, (poz. 26, 42 i 51) zaliczyła komisya sejmowa do tych ostatnich, jednakże zupełnie niewłaściwie. — Kapitał pod poz. 26 przeznaczony jest bowiem na *potrzeby chorych*; kapitał pod poz. 42 jest wspólną własnością Sióstr Miłosierdzia, a kapitał pod poz. 51 jest wedle uwagi 21 do wykazu III własnością szpitala ubogich.

Powody przytoczone w wyzpowołanej odezwie Świątelnego Wydziału krajowego na odparcie zdania komisji sejmowej, iż kapitały na szpital św. Łazarza w ogóle zapisane na budowę użyte być mogą, bynajmniej nie są zdolne obalić powyższych wywodów. Świątny Wydział krajowy powołuje się mianowicie na poparcie swego zdania na §. 56 statutu organizacyjnego szpitala św. Łazarza z roku 1839, który opiewa:

„Wszystkie fundusze instytutowe szpitali krakowskich z jakiegokolwiek źródła wynikłe, czyli się one w kraju lub za granicą znajdują, są nietykalną własnością tychże instytutów, nie mogą zatem pod żadnym pozorem ani przez Rząd, ani przełożonych szpitali, ani przez zakony oneż obsługujące, ani przez ich gdziekolwiek znajdujących się przełożonych, przez sprzedaż, wymianę lub darowiznę być odstąpionemi, z kraju wyniesionemi lub w jakibądź sposób od przeznaczenia swego odeciągnionemi. Również nie jest wolno dochody jednego szpitala na korzyść drugiego albo wszystkich, lub na jaki obcy, chociażby najchwalebniejszy cel obracać, przeciwnie

mają takowe jedynie tylko do tego szpitala należeć, i w ten sposób być użytymi, jak to fundatorowie onychże mieć chcieli“.

Postanowienie to nie stoi jednak bynajmniej na przeszkodzie użyciu sum na szpital św. Łazarza w ogóle zapisanych, na budowę tegoż szpitalu, albowiem przez to, iż sum tych użyto na tę budowę, nie zostały one — jak już wyżej wykazano — ani wbrew swemu przeznaczeniu użyte, ani też nie obrócono kapitałów jednego szpitala na potrzeby drugiego; gdyż kapitały św. Łazarza użyte na wybudowanie budowli funduszu krajowego i funduszu szpitala św. Łazarza będą, jak to komisya sejmowa wyraźnie podniosła, funduszowi tegoż szpitala zwrócone.

Również nie stoi na przeszkodzie użyciu powyższych kapitałów na budowę ta okoliczność, że kapitałów tych w pierw na budowę nie zużyto, lecz obracano tylko dochody z nich na koszt leczenia chorych, pierw bowiem nie zachodziła potrzeba wznoszenia nowych budowli, jedynym więc celem, na który dochody od tychże kapitałów można było obracać, było pokrycie kosztów leczenia chorych.

Wreszcie podnosi c. k. Namiestnictwo jeszcze tę okoliczność, że kapitały powyższe przez użycie ich na budowę nie przestają być funduszem wieczystym szpitala św. Łazarza, albowiem w skutek obrócenia ich na budowę następuje tylko zmiana kapitału pieniężnego na kapitał nieruchomy.

ad *d*), *e*) i *f*). Majątek szpitalny objęty wykazami IV, V i VI nie może być użyty na budowę, albowiem ma on z woli fundatorów specjalne przeznaczenie, i dla tego, o ileby na budowę był użyty, z funduszu krajowego zwróconym być winien.

Lwów, dnia 4. września 1882.

Potocki, w. r.

Alegat II.

sprawozdania Wydziału krajowego do L. 44.647/82.

5% PLAN UMORZENIA

kapitału 346.796 zł. 34 ct. w. a.

w 50 rocznych równych ratach

po 18.996 zł. 37 ct. w. a.

5% PLAN UMORZENIA

kapitału 346.796 zł. 34 ct. w 50-ciu rocznych równych ratach po 18.996 zł. 37 ct.

	L. raty		Kapitał		Odsetki		Reszta długu pozostala do spłaty	
	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.
Z przeniesienia .	1		1.656	55	17.339	82	345.139	79
	2		1.739	38	17.256	99	343.400	41
	3		1.826	35	17.170	02	341.574	06
	4		1.917	67	17.078	70	339.656	39
	5		2.013	55	16.982	82	337.642	84
	6		2.114	23	16.882	14	335.528	61
	7		2.219	94	16.776	43	333.308	67
	8		2.330	94	16.665	43	330.977	73
	9		2.447	48	16.548	89	328.530	25
	10		2.569	86	16.426	51	325.960	39
	11		2.698	35	16.298	02	323.262	04
	12		2.833	27	16.163	10	320.428	77
	13		2.974	93	16.021	44	317.453	84
	14		3.123	68	15.872	69	314.330	16
	15		3.279	86	15.716	51	311.050	30
	16		3.443	86	15.552	51	307.606	44
	17		3.616	05	15.380	32	303.990	39
	18		3.796	85	15.199	52	300.193	54
	19		3.986	69	15.009	68	296.206	85
	20		4.186	03	14.810	34	292.020	82
	21		4.395	33	14.601	04	287.625	49
	22		4.615	10	14.381	27	283.010	39
	23		4.845	85	14.150	52	278.164	54
	24		5.088	14	13.908	23	273.076	40
	25		5.342	55	13.653	82	267.733	85
	De przeniesienia		79.062	49	395.846	76		
Suma		346.796	34	603.022	16			

Alegat III.

sprawozdania Wydziału krajowego do L. 44.647/82,

Krajowy szpital ś. Łazarza w Krakowie.

WYKAZ

kosztów utrzymania chorych

i dochodów własnych oddziałów chorych i położnic

o r a z

ilości dni leczenia tychże oddziałów

za lata 1879, 1880 i 1881 dla użytku obliczenia taksy leczenia.

Wykaz trzechletnich wyników

za lata 1879, 1880 i 1881, ora

Rubryka	Poszczególnienie	W y d a t k i													
		O d d z i a ń u													
		chorych		położnic		chorych		położnic		chorych		położnic		Razem	
		1879		1880		1881									
zł. ct.		zł. ct.		zł. ct.		zł. ct.		zł. ct.		zł. ct.		zł. ct.		zł. ct.	
	A) Wynikłości wchodzące do obliczenia taksy.														
I.	Płace i emolumenta etatowe	11.754	22	3.992	96	11.974	40	4.069	60	12.114	02	4.123	59	48.028	79
II.	Koszta utrzymania osób nieetatowych	14.476	50	6.171	64	8.837	94	3.069	12	9.013	67½	3.017	08½	44.585	96
III.	Substytucye	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IV.	Pensye i emerytury	249	96	—	—	249	97	—	—	249	96	—	—	749	89
V.	Zaopatrzenia, odstawnie i dary z łaski	99	96	—	—	41	65	—	—	—	—	—	—	141	61
VI.	Odprawy i spłaty kwartałów pośmiertnych	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VII.	Remuneracye i zapomogi	248	98	127	—	229	03	162	89	303	—	108	—	1.178	90
VIII.	Koszta gospodarze	36.932	74½	7.644	69½	32.251	40½	8.141	35½	34.134	25½	8.891	41	127.995	86½
IX.	„ sanitarne	4.305	81½	653	34	5.202	96½	809	03½	5.764	87½	1.035	43	17.771	46
X.	„ kancelaryjne	333	87½	150	76½	508	86	244	31	363	—	176	33	1.777	14
XI.	„ kapliczne	166	—	84	—	110	—	56	—	110	—	56	—	582	—
XII.	„ utrzymania budynków	1.987	26½	816	11	2.028	60½	1.353	20	1.079	75	422	18	7.687	11
XIII.	Odsetki od kapitałów dłużnych	20	—	—	—	20	—	—	—	—	—	—	—	40	—
XIV.	Zapisy	111	50	—	—	111	50	—	—	111	50	—	—	334	50
XV.	Podatki i daniny	826	76½	235	32	807	50	235	34½	861	10	268	28½	3.234	31½
XVI.	Wydatki z prawa patronatu i konkurencyi	37	55	—	—	470	16	—	—	122	29	—	—	630	—
XVII.	Dyety i koszta podróży	5	56	—	—	30	—	—	—	88	66	—	—	124	22
XIX.	Koszta utrzymania dzieci zrodzonych na bezpłatnym oddziale położnic	—	—	180	25	—	—	198	90	—	—	93	90	473	05
XX.	Zapomogi dla położnic	—	—	1.200	—	—	—	1.254	—	—	—	1.188	—	3.642	—
XXI.	Rozmaite	1.107	97½	35	60½	797	77	18	76	427	24	20	93	2.408	28
—	Szpital św. Ludwika	—	—	10.629	40	—	—	11.243	10	—	—	11.326	65	33.199	15
I.	Odsetki od kapitałów	—	—	—	—	—	—	70	—	150	—	—	—	220	—
II.	Dochody z realności i dóbr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IV.	Rozmaite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	4% odsetki od kapitału 329.309 zł. 42 ct. refundować się mającego od funduszu krajowego dla tych oddziałów	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Suma	72.664	67	31.921	08½	63.671	75½	30.855	61½	64.743	32½	30.727	79	294.584	24
	B) Wynikłości niewchodzące do obliczenia taksy.														
I.	Zaliczki na płace	—	—	—	—	—	—	70	—	150	—	—	—	220	—
XII.	Nadwycieczne roboty budowlane	2.000	—	—	—	2.422	47	—	—	2.290	—	644	—	7.356	47
XVIII.	Utrzymanie podrzutków	—	—	4.224	19	—	—	3.211	84	—	—	2.326	99	9.763	02
—	Nadwyżka dochodów oddana funduszowi krajowemu	23.155	94	—	—	10.219	37	—	—	—	—	—	—	33.375	31
	Razem	97.820	61	36.145	27½	73.890	50½	34.066	61½	66.993	32½	30.727	79	327.959	55

Kosztów i dochodów własnych

za dni leczenia w tychże latach.

D o c h o d y

O d d z i a ł u

U w a g a

chorych		położnic		chorych		położnic		chorych		położnic		Razem	
1879				1880				1881					
zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.
10.367	78	1.578	02	9.316	98 ¹ / ₂	1.771	14	9.700	53 ¹ / ₂	1.962	75	34.697	21
203	22	—	—	146	47	—	—	326	66 ¹ / ₂	60	—	736	35 ¹ / ₂
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	39.517	13
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	82.336	69 ¹ / ₂

Ilość dni leczenia wynosiła:

		na oddziale Chorych:	
w roku	1879 . . .	83.919	
"	1880 . . .	79.211	
"	1881 . . .	78.778	241.908
		na oddziale Położnic:	
w roku	1879 . . .	14.573	
"	1880 . . .	12.964	
"	1881 . . .	12.146	39.683
		w szpitalu św. Ludwika:	
w roku	1879 . . .	20.684	
"	1880 . . .	20.445	
"	1881 . . .	21.029	62.158
Razem	. . .		343.749

(do rubr. XIII, XIV, XV, XVI i XII wyd.)

Znajdują pokrycie w dochodach pobieranych od majątku zarodowego, które poniżej się wykazuje dla strącenia od kosztów utrzymania szpitala przy obliczaniu taksy.

(do rubr. I. doch.) Kwotę tę obliczono według obecnego stanu efektów, kapitałów hipotekowanych i fundacji, z których roczny dochód w kwocie 2.462 zł. podniesiono do wysokości trzechletniej.

Roczny procent 13.172 zł. 37¹/₂ ct. podniesiony do lat trzech.

Alegat IV.

sprawozdania Wydziału krajowego do L. 44.647/82,

Krajowy szpital ś. Łazarza w Krakowie.

WYKAZ

kosztów utrzymania chorych

i dochodów własnych oddziałów syfilitycznego i obłąkanych

o r a z

ilości dni leczenia tychże oddziałów

za lata 1879, 1880 i 1881 dla użytku obliczenia taksy leczenia.

Wykaz trzechletnich wyników kosztów

oraz ilości dni le

Rubryka	Poszczególnienie	W y d a t k i												Razem	
		O d d z i a ż u													
		syfilit.		obłąkanych		syfilit.		obłąkanych		syfilit.		obłąkanych			
		1879		1880		1881									
		zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.		
A. Wynikłości wchodzące do obliczenia taksy.															
I	Płace i emolumenta etatowe	4.206	04 ¹ / ₂	3.723	93 ¹ / ₂	4.386	60	3.745	47 ¹ / ₂	4.405	97	3.304	79	23.772	81 ¹ / ₂
II	Koszta utrzymania osób nieetatowych	4.376	28	5.913	40	3.649	78	4.915	94	4.089	34	3.718	80	26.663	54
III	Substytucye	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IV	Pensye i emerytury	177	64	89	—	177	66 ¹ / ₂	89	—	74	10	37	—	644	40 ¹ / ₂
V	Zaopatrzenia, odstawnie i dary z łaski	73	—	—	—	73	20	—	—	73	—	—	—	219	20
VI	Odprawy i spłaty kwartałów pośmiertnych	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VII	Remuneracye i zapomogi	94	—	48	—	112	89	56	44	192	—	97	—	600	33
VIII	Koszta gospodarcze	15.689	66 ¹ / ₂	8.487	16 ¹ / ₂	15.455	96	10.274	94	17.640	78	10.892	55 ¹ / ₂	78.441	06 ¹ / ₂
IX	„ sanitarne	1.328	79	468	89	1.177	09	426	96	1.353	68	415	49	5.170	90
X	„ kancelaryjne	159	69	81	07 ¹ / ₂	252	13	127	75	181	80	93	47	895	91 ¹ / ₂
XI	„ kapliczne	25	—	12	50	56	—	28	—	56	—	28	—	205	50
XII	„ utrzymania budynków	883	40	438	66	883	17 ¹ / ₂	509	19	623	30	1.054	25	4.391	97 ¹ / ₂
XIII	Odsetki od kapitałów dłużnych	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XIV	Zapisy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XV	Podatki i daniny	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XVI	Wydatki z spraw patronatu i konkurencyi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XVII	Dyety i koszta podróży	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XXI	Rozmaite	167	87	85	17	17	37	6	23	10	19	49	50	336	33
I	Odsetki od kapitałów	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
II	Dochody z realności i dóbr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
IV	Rozmaite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Suma	27.181	38	19.347	79 ¹ / ₂	26.241	86	20.179	92 ¹ / ₂	28.700	16	19.690	85 ¹ / ₂	141.341	97 ¹ / ₂
B. Wynikłości niewchodzące do obliczenia taksy.															
I	Zaliczki na płace	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1.964	—	1.964	—
XII	Nadzwyczajne roboty budowlane	—	—	—	—	—	—	—	—	644	—	322	—	966	—
—	Nadwyżka dochodów oddana funduszowi krajowemu	16.848	—	663	56 ¹ / ₂	8.219	68	—	—	4.640	95 ¹ / ₂	—	—	30.372	20
	Razem	44.029	38	20.011	36	34.461	54	20.179	92 ¹ / ₂	33.985	11 ¹ / ₂	21.976	85 ¹ / ₂	174.644	17 ¹ / ₂

Dochodów własnych za lata 1879, 1880 i 1881

za w tychże latach.

Dochody

Oddziału

U w a g a

syfilit.		obłąkanych		syfilit.		obłąkanych		syfilit.		obłąkanych		Razem	
1879				1880				1881					
zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1.116	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	180	—	—	—	45	—	5	—	—	—	230	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1.346	—

Ilość dni leczenia wynosiła:

na oddz. syfilitycznych:

w roku 1879 36.062

" 1880 35.577

" 1881 44.147...115.786

na oddz. obłąkanych:

w roku 1879 18.842

" 1880 22.189

" 1881 25.588...66.619

Razem 182.405

(Do rubr. I. doch.) Kwotę tę obliczono według stanu obecnego efektów i fundacyj, z których dochód jednoroczny w kwocie 372 zł. podniesiono do wysokości trzechletniej.

v wsienskich za lata 1878, 1880 i 1881
 ike lach.

U w a g i	D o c h o d y											
	K a t e g o r i a					R a t u m						
	1878		1880		1881		1878		1880		1881	
Liczba domów w wsiach w 1878 1275 w 1880 1275 w 1881 1275 Razem 3825												
Liczba ludności w wsiach w 1878 1275 w 1880 1275 w 1881 1275 Razem 3825												
Liczba gospodarstw w wsiach w 1878 1275 w 1880 1275 w 1881 1275 Razem 3825												
Liczba wsi w powiecie w 1878 1275 w 1880 1275 w 1881 1275 Razem 3825												
Liczba ludności w powiecie w 1878 1275 w 1880 1275 w 1881 1275 Razem 3825												
Liczba gospodarstw w powiecie w 1878 1275 w 1880 1275 w 1881 1275 Razem 3825												
Liczba wsi w powiecie w 1878 1275 w 1880 1275 w 1881 1275 Razem 3825												